

Klimat- och näringslivsdepartementet
KN2024/02249

Yttrande över promemorian Reformering av avfallslagstiftningen för ökad materialåtervinning och för mer cirkulär ekonomi

Generella synpunkter

För att nå EU:s mål för materialåtervinning ser staden det som viktigt att det ska vara lätt att göra rätt både för invånare och företag. Ett ekonomiskt incitament, en tydlig och enkel lagstiftning och stora informationsinsatser skulle troligen leda till högre grad materialåtervinning. Staden ser positivt på att återanvändning av produkter från hushållen ska öka. Det finns många produkter och material som idag lämnas som avfall som istället kan återbrukas eller återanvändas. Vi anser däremot att konsekvenserna, framför allt inom tillsynsområdet, inte är tillräckligt utredda. Författningsändringarna föreslås träda i kraft redan den 1 januari 2026, vilket vi anser är alltför kort om tid för så stora förändringar.

Synpunkter

Förslag från promemorian: Kommunen ska senast 2027 tillhandahålla insamlingssystem för återanvändning av produkter från hushåll

Promemorian beskriver att många av kommunernas återvinningscentraler redan idag har någon form av mottagning av produkter. I Helsingborg finns Återbruket där Nordvästra Skånes Renhållnings AB (NSR) samarbetar med upphandlade hjälporganisationer, som utan kostnad tar emot de produkter som de vill ha. Förslaget i promemorian går ut på att även andra mer kommersiella aktörer som secondhandbutiker, loppmarknader samt digitala tjänster för begagnade produkter ska kunna ta emot inlämnade produkter. Enligt promemorians bedömning behövs ett kompletterande kommunalt system. Det finns idag flera goda exempel på kommunalt organiserade återbrukssystem tex:

- *Retuna återbruksgalleria i Eskilstuna.* Besökare kan lämna in återanvändbara föremål som leksaker, möbler, kläder och elektronik i gallerian, där de sedan sorteras och fördelas till återbruksshopparna. Butikerna i gallerian reparerar och omvandlar gamla saker till nya produkter som de sedan säljer vidare.
- *Kretsloppsparken Alelyckan i Göteborg:* Detta är en återvinningscentral som också har en återbruksbutik där man kan köpa begagnade varor som har reparerats och uppgraderat.

- *Malmö Återbyggdepå*: Denna organisation fokuserar på att återanvända byggmaterial. Här kan man köpa begagnade byggvaror och möbler som har räddats från att slängas.

Förslaget i promemorian skulle innebära att Helsingborgs stad och NSR behöver se över sin organisation och att NSR:s uppdrag möjligen kan behöva förändras för att möjliggöra en annan återbruksorganisation som mer liknar exemplen ovan. Dock ser vi, så som förslaget är utformat i det andra kapitlet i avfallsförordningen, att det inte är genomförbart av följande skäl:

- Det uppstår kostnader för kommuner som kostnadsfritt ska tillhandahålla plats och personal för ökat återbruk. Denna personal ska granska de inlämnade produkterna för att se om det är avfall eller en produkt som kan användas igen, de ska också hålla koll på produkternas ursprung, materialsammansättning och vikt och rapportera det till Naturvårdsverket (enligt 2a§). Detta blir en omfattande administrativ hantering.
- Det är otydligt vad som avses med produkter och detta behöver klargöras. I förslaget är det kommunen som ska avgöra om en produkt är lämplig att återanvända och säkerställa att produkten inte är stöldgods. Detta anser vi vara ett orimligt krav på kommunens anställda. Vi tänker framför allt på elsäkerhet i elprodukter, att produkten inte innehåller skadliga ämnen som plaster i leksaker och att kunna säkerställa att produkten inte är stöldgods.
- Det finns en risk för att stöldligor kan rentvätta sin verksamhet, eftersom vem som helst kan lämna och vem som helst kan hämta. Plattformar för byteshandel tillhandahållas idag på nätet och sker mellan privatpersoner utan att någon kommun behöver vara inblandad. En kommun skulle kunna upphandla en aktör för en sådan plattform, men det är oklart hur detta står sig då detta går emot kommunallagen och konkurrenslagstiftningen.
- Om en kommun ska upprätta en marknadsplats bör de kunna ta ut avgift för det, för att inte belasta kommunens budget. Ska kommunen dessutom ha koll på hur många produkter som på så sätt förmedlas behövs resurser till sådan uppföljning, och ett nationellt system för hur det ska mätas i praktiken behöver upprättas.
- Staden ser ett problem i att kommunen kan komma att konkurrera med företag och välgörenhetsorganisationer på ett otillbörligt sätt. Enligt förslaget ska kommunerna ge privatpersoner, företag och sammanslutningar tillfälle att kostnadsfritt hämta produkterna. Vi anser att det finns ett behov av att utreda vilka kostnader och intäkter som behövs för att genomföra förslaget. Att få hämta produkter gratis är svårt att genomföra utifrån flera aspekter.

- Vidare anser vi att det inte är rimligt att ha en organisation för ändamålet klart till år 2027.

Förslaget bör skrivas om eller utredas vidare så att det inte riskerar att marknaden för återbruk av produkter kommunaliseras genom lagstiftning. Om saker klassas som *produkter* kan det även ifrågasättas om det ska ingå i en avfallsförordning och det kommunala ansvaret, även om hushållning är det första steget i avfallshierarkin. Kanske kan ett ökat återbrukande av produkter gynnas på annat sätt.

Förslag i promemorian: Kravet på kommunal avfallsplan föreslås tas bort och endast krav på nationell avfallsplan ska kvarstå

Staden ser både positiva och negativa konsekvenser av detta. Å ena sidan anser vi att det är viktigt att avfallsfrågan kommer upp på politisk nivå, då kommunerna kommer behöva stärka arbetet med förebyggande av avfall som återbruk och återvinning för att återvinningsmålen ska kunna uppnås. Å andra sidan ser vi att avfallsfrågan kan föras in i andra styrdokument som klimat-, resurs- och miljöplaner. Om så sker är det inte nödvändigt med en lokal avfallsplan och då undviker vi onödig byråkrati och dubbelarbete.

Trots att promemorian föreslår att det kommunala kravet på avfallsplaner ska tas bort, ska ändå krav på kommunala mål om nedskräpning, som idag finns i Naturvårdsverkets föreskrifter om kommunala avfallsplaner, överföras till avfallsförordningen. När kommunen har antagit målen ska kommunen informera Naturvårdsverket om målen och de beslutade åtgärderna. Det är en märklig inställning att kommunerna ska besluta om mål om nedskräpning som är en del av avfallsdirektivet, men inte om återvinningsmålen i den föreslagna ändringen om nationell avfallsplanering (1 kap 6 §). Detta är inkonsekvent och opraktiskt.

Förslag i promemorian: Den som är ansvarig för att avfallet blir fullständigt behandlat ska se till att det insamlade avfallet sorteras ytterligare om det behövs för att möjliggöra materialåtervinning

Kravet på ytterligare sortering väcker frågor om vad det innebär för kommunala energibolag som Öresundskraft AB och deras förbränning av restavfall.

Utsorteringskrav ska även gälla för alla material som inte är förpackningar, exempelvis för en tandborste som idag slängs i restavfall. Bra, men hur ska insamlingen ske? Staden och NSR har länge önskat att fokus skulle ligga på materialutsortering och insamling i stället för på förpackningar, vilket skulle underlätta insamlingen av material som inte är förpackningar.

Förslag i promemorian: Kommunen föreslås bli ansvarig för bygg- och rivningsavfall

Enligt förslaget ska kommunen föreslås bli ansvarig för bygg- och rivningsavfall och förväntas hämta detta kostnadsfritt hos fastighetsägaren. Enligt förslaget ska den kostnaden täckas av avfallsavgiften, som mest troligt kommer att bli märkbart hög då detta avfall kräver mycket sortering och bearbetning.

Det är också oklart vad som gäller för den som ansöker om rivningslov då de ska redovisa till kommunen hur deras avfall ska sorteras. Promemorian beskriver inte om det är kommunen eller Länsstyrelsen som har tillsynen på bygg- och rivningsavfall.

I praktiken blir det stopp för osorterat rivningsmaterial som skickas till förbränning. I grunden är det mycket bra för att undvika att materialresurser bränns upp. Det innebär dock stora förändringar för den som behandlar avfall och kostnader i form av att eftersorteringsanläggningar behöver byggas upp.

Förslag i promemorian: Privata aktörer får tillåtelse att hantera matfett

I promemorian har det framförts att ansvaret för insamling och behandling av förbrukat matfett bör ändras så att privata aktörer får tillåtelse att hantera avfallet. Staden motsätter sig detta då vi har upplevt att matfett hanteras på ett högst olämpligt sätt och det har även stulits och sålts vidare ner i Europa där fett används för att producera kosmetika och biodrivmedel. Vid kontakt med NOA inom polisen bekräftas miljöförvaltningens bild om att matfett har blivit en lukrativ bransch för organiserad brottslighet. Brottsligheten har omfattande kopplingar och förgreningar i Europa.

Förslag i promemorian: Verksamheter får anlita någon annan än kommunen

Förslaget att verksamheter inte behöver använda kommunen, utan själva kan anlita vem de vill för att hantera sitt avfall, öppnar upp för oseriösa företag och avfallsbrottslighet.

Det är av promemorian svårt att förstå om förslaget är att länsstyrelsen ska ha tillsyn över de verksamheter som själva anlitar företag för sin avfallshantering. Om så är fallet vore det oroväckande, både med avseende på att det öppnar upp möjligheterna för oseriösa företag och bidrar till större möjligheter för illegal avfallshantering. Samtidigt har länsstyrelserna mindre resurser än kommunerna att kunna bedriva tillsyn på de lite mindre lokala företagen.

Livsmedelsverksamheter föreslås inte omfattas av kommunalt avfall och får enligt förslaget själva se till att deras avfall tas omhand. Förslaget kommer att försvåra tillsynen, öka risken för felaktig avfallshantering så som nedskräpning, samt öka möjligheten för organiserad brottslighet att utnyttja valfriheten. När det gäller till exempel fett och fritureolja är det redan ett område där brottslighet florerar, se stycket om matfett ovan.

Det är i promemorian mycket otydligt om vilka regler som ska gälla för privatpersoner avseende hämtning och hantering av avfall. Som lagförslaget

står skrivet är det endast om privatpersonerna själva önskar få sitt avfall hämtat som de har en skyldighet att hantera sitt avfall. Detta skulle innebära att privatpersoner kan samla på sig avfall och inte göra sig av med det, vilket blir ett kryphål i lagstiftningen som skulle kunna utnyttjas av organiserad brottslighet och skapa ett nytt forum för Think Pink-liknande hantering av avfallet.

Synpunkter på förändringar i stadens tillsynsverksamhet

Om avfallstillsynens roll i det brottsförebyggande arbetet i staden

Att bekämpa organiserad brottslighet och osund konkurrens är en stor och viktig fråga i dagens samhälle och är något som Helsingborgs stad jobbat med under lång tid, bland annat inom avfallsområdet. I promemorian anges att bekämpningen av organiserad brottslighet är en av regeringens viktigaste frågor och brottsligheten måste bemötas från flera håll. Vi anser att det är anmärkningsvärt att förslagen i promemorian begränsar kommunernas möjligheter att jobba med dessa frågor på en lokal nivå. Att reformera avfallslagstiftningen för att öka materialåtervinningen är en behjärtansvärd svår nöt att knäcka, men att i samma reformering försöka lagstifta bort organiserad brottslighet är som att blanda äpplen och päron.

Promemorian generaliserar över hur avfallstillsynen har utförts inom Sveriges samtliga kommuner. Promemorian uppger att tillsynen varit otillräcklig och att det saknas kunskap i kommunerna. Det uppges vidare att det funnits otydligheter i ansvarsfördelningen mellan olika tillsynsmyndigheter inom avfallsområdet.

Stadens bedömning är dock att det inte har funnits några oklarheter i ansvarsfördelningen av tillsynen inom avfallsområdet och att tillsynen av avfall är en mycket stor del av den tillsyn som kommunerna utför. Fokus vid kommunens tillsyn har dock inte varit att hitta organiserad brottslighet, utan miljö och människors hälsa, vilket är grundpelaren i miljölagstiftningen. Tillsynen som utförs enligt miljöbalken utgår ifrån hänsynsreglerna och att verksamheter ska utföra och följa sin egenkontroll.

Det finns i dagsläget ingen paragraf i miljöbalken med avseende på vandelsprövning och det har bara nyligen införts krav på ekonomisk säkerhet för avfallsverksamheter. Denna prövning har dock inte hunnit införlivas hos vare sig länsstyrelser eller kommuner ännu. En bedömning om dessa regler har varit behjälpliga eller inte, är svår att avgöra i nuläget. Det har dessutom även nyligen införts regler om att kommunerna ska ha ett brottsförebyggande arbete, vilket innefattar den tillsyn kommunen utför. Inte heller den har pågått så länge att det redan nu går att göra en bedömning av resultatet.

Sveriges kommuner är mycket olika till sin storlek, sin budget, antalet innevånare, politiska styrning och antalet anställda, vilket påverkar hur mycket resurser som kan avsättas och därför kan inte en generalisering göras av vare sig kunskapsläget eller mängden utförd tillsyn.

Allt ovanstående har tyvärr öppnat upp för mindre nogräknade verksamhetsutövare och lycksökare att hitta kryphål i lagstiftningen, vilket har försvårat handläggning av exempelvis avfallsärenden. Att ange att de brister som idag finns inom avfallsområdet beror på otydlighet eller otillräcklig tillsyn och kunskap inom kommunerna och att dessa därför ska begränsa i sin tillsyn, är att öppna upp för organiserad brottslighet ytterligare.

Vår bedömning är att vissa av de lagförslag som läggs fram i promemorian **motverkar** möjligheten för de kommunala tillsynsmyndigheterna att bidra i arbetet mot organiserad brottslighet, att verka för en sund konkurrens samt att arbetet mot illegal avfallshantering försvåras avsevärt. Lagförslagen har i mångt och mycket ett företagarperspektiv vilket kan vara positivt, men det saknas en avvägning och analys av vad lagförslagen innebär i praktiken för arbetet mot organiserad brottslighet inom avfallsområdet när kommunerna utesluts.

För att kunna bekämpa den organiserade brottsligheten måste den, precis som promemorian anger, bemötas från flera håll. Då behöver kommunerna bli **mer** involverade i det arbete och inte begränsas i sin tillsyn utan istället bjudas in att samverka som en enad front tillsammans med statliga myndigheter.

I de fall mindre kommuner inte klarar av att leva upp till kraven på adekvat tillsyn och brottsförebyggande arbete borde dessa kommuner kunna krävas att samarbeta i förbund med andra kommuner eller att köpa in tjänster från kommuner där det finns väletablerade system för tillsyn och samarbete med andra myndigheter.

Tillsyn av avfallstransporter

Helsingborg stad bedriver idag en omfattande tillsyn mot illegal avfallshantering och osund konkurrens och tillsyn av avfallstransporterna är en stor del i vår tillsyn. Att ändra tillsynsansvaret för avfallstransporter kan medföra att det blir mycket svårt att följa vart avfallet tar vägen och det skulle medföra större möjligheter för aktörer inom hela avfallskedjan att fuska. Transportörerna är ofta en nyckelaktör vid illegal avfallshantering. Det skulle sannolikt även innebära att kommunernas problem med nedskräpning och tippning av avfall i vägrenar och andra platser ökar och försvåra möjligheterna att komma till rätta med problemet.

Förslaget i promemorian innebär att tillsynen styckas upp genom att kommunen oftast har tillsyn på avfallsproducenten, länsstyrelsen skulle få tillsyn på transporten och Naturvårdsverket har hand om registreringen av avfall. Förslaget kan få stor påverkan på kommunens brottsförebyggande arbete och särskilt inom illegal avfallshantering. Glapp i lagstiftningen eller mellan tillsynsmyndigheter utnyttjas ofta av den organiserade brottsligheten och bör därför undvikas.

Att verksamheter enligt dagens avfallsförordning ska anmäla och söka tillstånd hos länsstyrelsen för sina avfallstransporter, betyder inte att det är länsstyrelsen som har bäst kunskap om verksamheterna. Besluten hos länsstyrelserna fattas oftast av administrativ personal med hjälp av mallar. Det

är endast få länsstyrelser som handlägger sådana ärenden med personal med miljö- och tillsynskompetens.

När det gäller promemorians hänvisning till de utsökningar som gjorts i länsstyrelsens databas för avfallstransporter, handlare och mäklare kan det nämnas att detta system inte är heltäckande. Alla transporttillstånd går inte att söka ut i det systemet, inte ens de nyare besluten från 2024, vilket kommunerna erfarit vid sina kontroller av tillstånd för avfallstransporter på väg. Databasen rensas inte heller på inaktuella tillstånd eller tillstånd som gäller verksamheter som har upphört. Kommunerna har upptäckt att sådana tillstånd kunnat utnyttjas av oseriösa företag som gått i konkurs, men som fortsätter sin transportverksamhet. När det gäller antalet anmälda handlare, mäklare och insamlare av avfall är det kommunens uppfattning att mörkertalet är stort och att lagstiftningen borde ses över och förstärkas för att förhindra avfallsbrottslighet.

Kunskapen om transportverksamheterna med flera finns generellt sett inte hos länsstyrelserna utan i stället inom **kommunerna**, som har en lokalkännedom om de områden som dessa verksamheter verkar i. Som det fungerar i dagsläget har kommunerna dessutom tillsynen på de miljöfarliga verksamheter där avfallstransportörerna hämtar sitt avfall. Att frånta kommunerna verktyget att både utföra tillsyn och administrera sanktionsavgifter för hanteringen, transport och registrering av det avfall som hanteras skulle spela de kriminella aktörerna i händerna och dessutom öka deras utrymme att agera utan möjlighet att ingripa på ett effektivt sätt. Genom tillsynen av de lokala företagen får även transportföretagen tillsyn, då det är av stor vikt att hela avfallskedjan kontrolleras i ett sammanhang.

Lagförslaget i promemorian skulle innebära att det faktiskt blir dubbel och parallell tillsyn på verksamheterna, eftersom den ordinarie tillsynen på flertalet av verksamheterna skulle utföras av kommunen medan avfallstransporttillsynen skulle genomföras av länsstyrelsen i den mån de har resurserna att agera omgående på det lokala planet.

När det gäller de nationella avfallstransporterna beskrivs det i promemorian att ett delat tillsynsansvar mellan länsstyrelse och kommun medför en otydlighet. Utredaren hänvisar till de förslag som tagits fram i regeringsuppdraget om *Förstärkta insatser mot brottslighet inom avfallsområdet* men bedömer att de slutsatser som den utredningen kommit fram till är felaktiga. Vi håller inte med.

Förslaget i regeringsuppdraget, *Förstärkta insatser mot brottslighet inom avfallsområdet* syftade till att ge länsstyrelsen möjligheten att även göra tillsyn på nationella avfallstransporter i de få fall när de i sin tillsyn av gränsöverskridande avfallstransporter stöter på dessa. Detta då länsstyrelsen i sina ärenden enbart kunde utföra tillsynen på den **gränsöverskridande** avfallstransporten, medan kommunen fick gå in och hantera den delen som gällde den **nationella** avfallstransporten, vilket ledde till ett dubbelarbete. Därav förslaget att länsstyrelsen i dessa få ärenden skulle ha möjlighet att bedriva tillsyn i hela kedjan för den gränsöverskridande transporten och på så

sätt lätta upp för kommunen att bedriva tillsynen på andra avfallstransporter. Utredningen avsåg inte att länsstyrelsen ska bedriva all den tillsyn som idag bedrivs av kommunerna gällande alla nationella avfallstransporter. Vi menar att det inte varit några missförstånd om vem som ska bedriva tillsynen på de nationella transporterna.

Vår bedömning är att ett delat tillsynsansvar inte kommer att krocka eller medföra extra belastning på företagen, då de transporter som kontrolleras av länsstyrelsen och kommunen i de flesta fall inte kommer att överlappa.

För att belysa tillsynens omfattning så har miljöförvaltningen i Helsingborg bara under år 2024 genomfört tillsyn på cirka 100 avfallstransporter. Det kan även nämnas att transporttillsyn har genomförts i myndighetssamverkan mellan kommun, polis och andra myndigheter - inte bara i Helsingborg - utan även i övriga delar av landet. Vid vissa av dessa tillsynsinsatser har samverkan med länsstyrelsen genomförts. De transporter som tillsynats under 2024 skulle sannolikt inte bli kontrollerade om lagförslagen i promemorian antas. Detta eftersom det främst rör lokala transporter. Länsstyrelsen kommer sannolikt inte ha möjlighet att bedriva denna tillsyn i samtliga kommuner i länet. En kommun kan mycket lättare organisera och genomföra tillsyn tillsammans med andra myndigheter på det lokala planet. Lagförslaget i promemorian riskerar att leda till minskad tillsyn av avfallstransporter, vilket är en nyckel för att hitta illegal avfallshantering.

Förändrat ansvar för avfallsrapportering och avfallstillsyn

Enligt promemorian kommer Naturvårdsverket få tillsynsansvar över rapportering till avfallsregistret och rapportering enligt bilskrotningsförordningen. Det vore olyckligt om tillsynsansvaret för den rapporteringen flyttas från kommunerna till Naturvårdsverket. Det är ett viktigt verktyg i kommunens tillsyn av alla typer av miljöfarliga verksamheter att kontrollera om rapportering skett till avfallsregistret. Det är viktigt i synnerhet vid arbetet mot illegal avfallsavfallshantering.

För verksamheten kommer förslaget att innebära dubbel tillsyn av ytterligare en myndighet, som ska kontrollera deras avfall. Kommunen har ju kvar ansvaret att fortsätta med annan tillsyn inom miljöområdet enligt miljöprövningsförordningen. Ett sådant parallellt förfarande har tidigare ansetts som onödigt, otydligt och betungande för verksamheten.

Om kommunerna ska ha fortsatt tillsyn på miljöfarliga verksamheter är det väsentligt att även kontrollera deras avfallshantering och därmed utföra tillsyn enligt 15 kap miljöbalken, så att en tillsynsmyndighet har **kontroll på hela avfallskedjan**. Kommunen behöver då se till att verksamheten rapporterar sitt avfall till Naturvårdsverket, men vem som ska förelägga verksamheten om detta är i promemorian svårtolkat.

Länsstyrelsen har överlåtit tillsynen på ett flertal tillståndspliktiga verksamheter till kommunen och därför bör även tillsynen av avfallshanteringen ligga kvar på kommunen. Lagstiftningen bör därför ange att

det är den ansvariga tillsynsmyndigheten som även har tillsyn över avfallshanteringen.

Vi ser att det finns en risk att förslagen om förändrad avfallstillsyn leder till att tillsynen bara fokuserar på mängden avfall som materialåtervinns. Det förändrade tillsynsansvaret får inte leda till att verksamheters lokalisering och påverkan på omgivningen förbises.

Promemorian är motstridig när det gäller tillsynsansvaret för anmälningsskyldiga verksamheter

Det står i promemorian på sidan 24 att kommunerna inte ska göra tillsyn enligt 15 kap. miljöbalken, men på sidan 117 står det att kommunerna har "kvar ansvaret för tillsynen över avfallshanteringen enligt 15 kap. miljöbalken i fråga om de verksamheter som inte är miljöfarliga verksamheter och över att de som är folkbokförda i en kommun och övriga som vistas i kommunen följer avfallsagstiftningen". Det är otydligt vad som gäller och dessa skrivningar behöver klargöras.

Promemorian missar att analysera konsekvenserna över hur lagändringarna påverkar kommunernas möjlighet att kontrollera avfall inom bland annat verksamheter med anmälningsskyldighet. Det står skrivet i text i promemorian på sidan 119 att "tillsynsansvaret bör fördelas utifrån den verksamhet som bedrivs och att kommunen bör ha kvar tillsynen över de verksamheter som är anmälningsskyldiga eller som varken är anmälningsskyldiga eller tillståndsskyldiga men ändå är miljöfarliga verksamheter (så kallade u-verksamheter)." Detta ställningstagande återfinns dock inte i lagparagrafen på sidan 24 som styr kommunens tillsynsansvar gällande 15 kap. vilken i stället enligt punkten 7 "15 kap. miljöbalken när det gäller a) de som är folkbokförda i en kommun och övriga som vistas i kommunen, och b) andra verksamheter än miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. miljöbalken, och 8. nedskräpningen i kommunen".

Detta innebär att om lagförslaget går igenom har kommunen inte tillsynsansvar för anmälningsskyldiga verksamheter eller andra miljöfarliga verksamheter (u-verksamheter) när det gäller 15 kap. miljöbalken.

Övriga synpunkter som inte behandlas i promemorian

Problem att kompetensförsörja kommunerna

Det finns begränsat med antalet miljöinspektörer och denna promemoria kommer att skapa problem då kommuner och länsstyrelserna konkurrerar om samma personal. Det är av yttersta vikt för kommunens kompetensförsörjning att fortsatt ha ansvar för den överlåtna tillsynen. Det skapar utvecklingsmöjligheter för erfarna inspektörer samt möjliggör bra introduktion och stöd för nyutbildad personal.

Erfarna medarbetare behövs i kommunerna för att klara det breda och komplexa arbete som kommunen ansvarar för. Det gäller inte minst arbetet mot organiserad brottslighet inom avfallsområdet. Risken är stor att det

anställs personal på länsstyrelsen som inte har erfarenhet eller någon miljövetenskaplig utbildning vilket kan leda till felaktiga beslut.

Det behövs mer förebyggande lagstiftning högre upp i värdekedjan för att nå EU:s mål

Vi anser också att det behövs mer påtryckningar högre upp i kedjan, som att förbjuda tillverkning av produkter som inte lätt kan demonteras och återvinnas. Lagstiftningen måste styra så att det blir svårare att sätta icke-cirkulära produkter på marknaden. Det måste också finnas bättre nationell samordning kring återvinningen och tillräckligt bra förutsättningar för hela återvinningskedjan. Om det inte finns tillräckligt bra förutsättningar för en kostnadseffektiv behandling, då brister systemet oavsett hur mycket material som samlas in. Brister i värdekedjan kan minska förtroendet för avfallshantering och återvinning hos både invånare och företag.

Kommunstyrelsen